

et princip, et grundfæstet princip om, at det er arbejdsgiveren, som sørger for gode og sunde arbejdspladser. Den forpligtelse vil vi ikke fratare arbejdsgiveren. Derfor må vi gå imod det princip, som Enhedslisten lægger til grund i sit lovforslag.

Men derudover er der jo lagt op til en lang række tiltag. Ministeren har redegjort for en lang række tiltag på det her område, bl.a. handlingsplanen med de 10 farlige job osv. Så jeg mener egentlig, at der er lagt op til et sundt og et fornuftigt forslag, som kan fortsætte, og dermed mener jeg, at Enhedslistens forslag griber ind i den arbejdsgang og den metodesystematik, der er tilkendegivet fra ministerens side her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil godt have hr. Carsten Hansen til at præcisere, hvor det er, Socialdemokratiet evt. kunne acceptere en metodesubstitution. Jeg forstod det sådan, at det ikke var en 100 pct.s afvisning, det var kun en, ja, o.k., så en 90 pct.s afvisning. Og det er dog interessant, hvor man eventuelt kunne snuppe en metodesubstitution, for så måtte vi jo drøfte den.

Jeg er udmærket klar over, at man som hovedpunkt ikke bryder sig om forslaget her, det er jeg med på. Men der var jo en sprække, og det er den, jeg er interesseret i at høre nærmere om.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg har over for hr. Søren Kolstrup tilkendegivet vores holdning på området, men jeg vil dog sige, at der kan være enkeltområder, hvor det er hensigtsmæssigt at se på det, og det har arbejdsministeren også tilkendegivet her fra talerstolen.

Men jeg vil sige, at hvis man benytter metodesubstitution på visse områder, kan det altså risikere at give nogle fysiske belastninger på andre områder, det vil sige, at man altså ikke får et bedre arbejdsmiljø udelukkende ved at erstatte kemiske stoffer på det ene område frem for det andet. Og det er klart, det er en diskussion, som skal foregå imellem parterne. Jeg vil ikke her lægge mig fast på, på hvilke områder det skulle være, men vi er villige til at kigge på sagen og se på problemet.

Jens Vibjerg (V):

Intentionerne med det lovforslag her tror jeg såmænd er meget gode. Det er altid godt at være bevidst om at vælge de rigtige materialer, arbejdsmiljøet skal være prioriteret højt, og det er bedre at forebygge end at helbrede. Men efter Vestres opfattelse giver den nuværende lovgivning egentlig ministeren de nødvendige redskaber.

Det lovforslag her vil i sin yderste konsekvens efter vores opfattelse give et overvældende bureaukrati, og vi må vel også sige, at det er slut med at male stuen; nu må man kun have den stående med de rå, skurede vægge.

Vestre støtter intentionerne om at prioritere arbejdsmiljøet, men kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Lovforslaget fra Enhedslisten lægger op til mere vidtgående regler angående substitution af farlige stoffer og materialer i produktionen og lægger ligeledes op til regler angående substitution i forbindelse med valg af produktionsmetode.

Det vil måske overraske, men i Det Konservative Folkeparti er vi ganske som Enhedslisten tilhængere af, at risikobetonede materialer erstattes af mindre risikobetonede og ligeledes, at virksomhederne i deres produktionsmetode tager et vidtgående hensyn til medarbejdernes helbred og trivsel. Nedslidning og helbredsrisiko på jobbet skal naturligvis begrænses mest muligt.

Til gengæld er vi slet ikke enige med Enhedslisten om, hvilke midler der skal tages i anvendelse for at nå målet.

Enhedslisten hævder, at der på det kemiske område kun er sket landvindinger på et enkelt område, nemlig angående brug af organiske opløsningsmidler.

Jeg er temmelig sikker på, at Enhedslisten slet ikke har ret i det synspunkt. Hvis man virkelig gik i gang med at undersøge materialeanvendelse og valg af produktionsmetode gennem en årrække i danske virksomheder, ville man givetvis finde ud af, at substitution i den praktiske virkelighed har fundet sted i et betydeligt omfang i takt med ny viden og information om denne viden.

Enhedslisten er i sin tankegang belastet af fordums tænkemåde. Man anskuer forholdene i virksomhederne ud fra et klassekampssynspunkt, hvor fæle arbejdsgivere hensynsløst